

CVETNA NEDELJA:

PETJE V VELIKEM TEDNU

- Ko mašnik pristopa (pred začetkom) pojemo odpev Mt 21,9 ali primerno pesem (npr. **Mogočno se dvigni SG (=pesmarica Slavimo Gospoda) 433** ali pesem v čast Kristusu Kralju SG 156 – 159).
- Med procesijo poje zbor Ps 24 ali 47 (glej Rimski misal (=RM) str. 100-102) ali **Himno Kristusu Kralju (Slava ti) SG 87** tako, da odpev po možnosti odpevajo vsi, ali druge primerne pesmi; pevci hodijo za mašnikom. Če pa ni procesije, ampak se napotimo takoj v cerkev, pojemo kakor spodaj.
- Ko se procesija vrne v cerkev, pojemo spev Ko je stopal (RM 103) ali drugo primerno pesem (npr. **Kristus Kralj SG 159**); morda pa še vedno pojemo spev iz procesije, kar ni nič narobe.
- Kesanje in Gospod usmili se odpade; mašnik takoj moli glavno mašno prošnjo.
- * Če ni slovesnega vstopa, pojemo kot sicer vstopno pesem za mašo spev s psalmom (RM 104) ali drugo primerno pesem iste vsebine.
- * Če mašnik tako prosodi, lahko opusti obe berili; v tem primeru odpade tudi psalm.

VELIKI ČETRTEK:

- **Slava**: praviloma se poje, ker se takrat zvoni in nato utihnejo zvonovi in orgle (razen za spremljanje petja).
- Ko po maši v sprevedu nesemo Najsvetejše na stranski oltar, pojemo **Jezik moj, skrivnost opevaj SG 487** ali drugo primerno evharistično pesem (če je pot kratka, je potrebno prilagoditi tudi dolžino petja).
- Ko mašnik kadi Najsvetejše, pojemo **V zakramentu SG 487 2. kitica**.

VELIKI PETEK:

- Vstopne pesmi ni.
- Lahko pojemo tudi psalm (razen, če berili odpadeta, kar pove mašnik) in spev pred evangelijem.
- Prošnje, če se le da, pojemo: prošnjo duhovnik, odgovor vsi. Vsaka od desetih prošenj je iz dveh delov: napoved, nato je kratka tišina, nato prošnja, na katero vzkliknemo „**Amen!**“
- Pri češčenju križa trikrat zapojemo: Duhovnik (=D): „Glejte les križa...“, Ljudje (=L): „**Pridite molimo!**“
- Ko se ljudje vrstijo za češčenje križa, pojemo Tvoj križ, častimo ali očitanja (RM 124-127) ali druge primerne pesmi o Kristusovem križu in trpljenju npr. **Kraljevo znamenje, križ stoji SG 66**.
- Ko prinaša mašnik Najsvetejše, je evharistična pesem ali tišina.
- Med obhajilom je kot vedno obhajilna pesem.
- Ko v sprevedu nesemo Najsvetejše v Božji grob, pojemo **Jezik moj, skrivnost opevaj SG 487** ali drugo primerno evharistično pesem (če je pot kratka, se potrebo prilagoditi tudi dolžino petja).
- Ko mašnik kadi Najsvetejše, pojemo **V zakramentu SG 487 2. kitica**.

VELIKA SOBOTA:

- Ko v sprevedu nesemo velikonočno svečo po cerkvi, trikrat zapojemo D: „Kristusova luč“ L: „**Bogu hvala!**“
- Po pokaditvi velikonočne sveče in knjige poje (recitira) diakon ali mašnik hvalnico velikonočni sveči; vmes so trije vzkliki, kot pri mašnem hvalospevu (Gospod z vami-In s tvojim duhom. Kvišku srca itd.)
- Po prvih berilih (vsaj dvema, običajno pa tremi ali več) je lahko sveta tihota (torej ni psalmov), kar pove mašnik. Po tihoti/psalmu je mašnikova molitev, med katero stojimo; po zadnjem od teh beril in tej molitvi pa zapojemo **slavo**.
- Po berilu iz Nove zaveze (običajno četrto) je **trikratna aleluja** (glej navodila pri procesiji); če je po maši procesija, se zapoje navadna aleluja in psalm (ali **psalm z odpevom aleluja**).
- Po nagovoru pri vodi za krst so (pete) litanije vseh svetnikov, razen, če ne bo blagoslova krstne vode.
- Med kropljenjem po obnovitvi krstnih obljub vsi pojemo odpev Videl sem vodo (RM 154).
- Po obnovitvi krstnih obljub je navadno ofer, takoj nato pa prinos evharističnih darov, kar spremlja darovanijska pesem.

VELIKONOČNA PROCESIJA (po prošnji po obhajilu vigilijske ali pred mašo velikonočnega jutra):

- Mašnik s spremstvom gre k Božjemu grobu, pokadi, vzame monštranco z Najsvetejšim in zapoje **trikratno alelujo** (organist da mašniku, če ta želi, intonacijo), ki jo vsi ponovijo.
- Nato mašnik (ali pevci) začne pesem **Zveličar naš je vstal iz groba SG 135**, ki jo pevci ali vsi nadaljujejo (ali pa zapojemo drugo primerno vstajenjsko pesem). Med petjem se razvrstimo v procesijo Mašnik ne krene prej, dokler tudi pevci ne pridejo s kora; zbor hodi vedno pred Najsvetejšim s spremstvom.
- Med procesijo pojemo **velikonočne pesmi**.
- Ko se vrnemo v cerkev, mašnik pokadi Najsvetejše in intonira Tebe Boga hvalimo in takoj nato strežniki kratko zvonijo. Nato vsi zapojemo **Hvala večnemu Bogu SG 788** (dve kitici).

- Lepo je, da nato pojemo tri verzikle izmenjaje mašnik – ljudstvo (zbor):

D: „Slavimo Očeta in Sina s Svetim Duhom.“

L: „**Hvalimo in povečujemo ga vekomaj.**“

D: „Slavljen si, Gospod, na nebesni višavi“

L: „**in hvalevreden in slaven in povečevan vekomaj.**“

D: „Gospod, usliši mojo moliev“

L: „**in moj klic naj pride k tebi.**“

D: „Gospod z vami.“

L: „**In s tvojim duhom.**“

D: „Molimo. Dobri Bog...“

L: „**Amen.**“

D: „Božja pomoč ostani vedno pri nas.“

L: „**Amen.**“

- Zbor ali vsi zapojemo sedaj evharistično pesem **V zakramentu SG 487 2. in 3. kitica** ali drugo primerno evharistično pesem.

- Potem, ko mašnik pokadi Najsvetejše, molimo/zapojemo:

Lahko tudi to, ki se je pelo po starem: D: „Kruh iz nebes si jim podelil,“

L: „**ki ima vso sladkost v sebi.**“

To pa molimo/zapojemo v vsakem primeru: D: „Molimo. Dobri Bog...“

L: „**Amen.**“

- Takoj po blagoslovu z Najsvetejšim pevci zapojejo Raduj se, kraljica nebeška ali zapojemo drugo **vstajenjsko pesem**. Medtem mašnik spravi Najsvetejše v tabernakelj.

- Nadaljevanje navadno opustimo: D: „*Veseli in raduj se Devica Marija, aleluja,*“ L: „*ker je Gospod res vsal, aleluja.*“ D: „*Molimo. Vsemogočni Bog...*“ L: „*Amen.*“ *Zapojemo vstajenjsko pesem.*

- Če sledi maša, se začne s (kajenjem oltarja in) slavo.

*organist je v rednih stikih z župnikom, spoštuje njegova navodila; pred vsako mašo se oglasi pri mašniku v zakristiji **LJUDSKO PETJE** je treba vedno, razen v izrednih primerih, enakovredno vključiti (prim. Sklepni dokument PZ 118, 213). **SLAVO IN SVET** pojemo vedno s pravim bogoslužnim besedilom; ne smemo ju menjavati s kiticami ljudskih pesmi ali drugimi besedili. Če je ne moremo zapeti, jo molimo.

PSALM se skoraj vedno poje (če ga ne moremo peti, ga beremo) z odpevanjem, to je, da ponavljamo odpev. Ker odpev ponavlja vse ljudstvo, ga najprej zapoje psalmist (če ga ni, pa zbor) in nato vsi ljudje ponovimo (za kar je potrebno, da so kdaj vaje za vse ljudstvo, pa tudi, da je izbrani odpev primeren za petje vseh). Drugi način petja psalma je neprekinjeno, to je, da ga psalmist/pevci ali vsi ljudje pojemo v celoti od začetka do konca. (Prim. Berila in Evangeliji – druga izdaja, Ljubljana 1999, Predhodna navodila čl. 20). Psalma nikakor ne smemo nadomeščati z drugimi (nesvetopisemskimi) besedili.

PESEM PRI DAROVANJU je vedno, brez izjeme, z darovanjsko vsebino. Ta pesem se zapoje, ko se prinese evharistične darove (ne prej in ne pozneje).

SKRIVNOST VERE – VZKLIKI Predvideni so trije različni odgovori-vzkliki, ki naj se jih menjava, tako, da ne pojemo vedno enega in istega. Konkretno se lahko menjava npr. takole:

- ADVENT/BOŽIČNI ČAS: TVOJO SMRT...

- ČAS MED LETOM: KADAR UŽIVAMO...

- POSTNI /VELIKONOČNI ČAS: REŠI NAS...

PESEM PRI OBHAJILU

je vedno, brez izjeme, z obhajilno (evharistično) vsebino; možno pa je, da je druga pesem med obhajilom, če traja tako dolgo, bolj poljubno izbrana (npr. od praznika, liturgičnega časa ipd.). Začne se, ko se mašnik obhaja, ne pozneje; konča se najkasneje, ko se konča obhajilo. Po obhajilu je predvidena zahvala; zato je najprimernejša pesem po obhajilu hvalnica ali pesem v znamenje hvaležnosti za evharistijo.

EVHARISTIČNA PROCESIJA

* Pojemo evharistične pesmi (SG 470-491). Predvsem sta primerni Jezik moj SG 487 in Praznika svetega SG 143.

- Najsvetejše postavimo v monštranci na oltar že takoj po obhajilu, saj evharistija „izvira“ iz svete maše, češčenje pa se začne po prošnji po obhajilu (in čimkrajših oznanilih), ko strežnik pozvoni z zvoncem in vsi vstanemo. Takrat pevci zapojejo **evharistično pesem**. Mašnik s spremstvom stoji za daritvenim oltarjem ali kleči pod oltarjem in Najsvetejše pokadi.

- Mašnik nato vzame monštranco z Najsvetejšim in razvrstimo se v procesijo. Mašnik ne krene prej, dokler tudi pevci ne pridejo s kora; zbor hodi vedno pred spremstvom duhovnika z monštranco. Mašnik lahko intonira in pevci nadaljujejo pesem **Jezik moj, skrivnost opevaj SG 487** (ali starinsko: **Pevaj jezik in častito**).

- Med procesijo pojemo **evharistične pesmi**; če jih ne znamo dovolj, lahko tudi druge pesmi primerne trenutku/liturgičnemu času.

- Pri **vsakem oltarju** je potek tak (nič, tudi pevci ne, ne sme zakrivati pogleda na Najsvetejše): kajenje (ki ga pa ponavadi spustimo, kar pove mašnik) – medtem lahko pojemo, evangelij, prošnje – ki so lahko pete in vsi dopevamo „Prosimo te, usliši nas.“, kajenje (medtem lahko pojemo evharistično pesem), blagoslov, nadaljevanje procesije – mašnik lahko intonira naslednjo kitico Jezik moj (Pevaj jezik).

- Če je le ena postaja, je potek tak: napoved z molitvijo, berilo, psalm, aleluja, evangelij, nato pojemo hvalne vzklike – odpevamo „**Hvaljen bodi Bog!**“, evharistična pesem in kajenje, blagoslov, nadaljevanje procesije.

- Ko se vrnemo v cerkev, mašnik pokadi Najsvetejše in intonira Tebe Boga hvalimo in takoj nato strežniki kratko zvonijo. Nato vsi zapojejo **Hvala večnemu Bogu SG 788** (dve kitici).

- Nato pojemo tri verziklje izmenjaje mašnik – ljudstvo (zbor):

D: „Slavimo Očeta in Sina s Svetim Duhom.“

L: „**Hvalimo in poveličujmo ga vekomaj.**“

D: „Slavljen si, Gospod, na nebesni višavi“

L: „**in hvalevreden in slaven in poveličevan vekomaj.**“

D: „Gospod, usliši moje moliev“

L: „**in moj klic naj pride k tebi.**“

D: „Gospod z vami.“

L: „**In s tvojim duhom.**“

D: „Molimo. Dobri Bog...“

L: „**Amen.**“

D: „Božja pomoč ostani vedno pri nas.“

L: „**Amen.**“

- Nadaljujemo z blagoslovom (glej spodaj). Kjer pa ni te navade, mašnik po zgornjem vzkliku Najsvetejše spravi v tabernakelj; medtem pojemo primerno pesem.

- Če je (zaradi razmer) le češčenje Najsvetejšega v cerkvi, je potek tak: po prošnji po obhajilu in čimkrajših oznanilih strežniki pozvonijo in zapojejo evharistično pesem, mašnik pokadi; mašnik s spremstvom gre v procesijo po sredi cerkve, medtem pojemo vse štiri kitice Jezik moj SG 487 (ali Pevaj jezik), napoved s tremi vzkliki D: „Hvaljeno in češčeno naj vedno bo“ L: „presveto Rešnje Telo!“, aleluja z evangeljskim sprevodom, evangelij, psalm z odpevom „Slavil bom Gospoda vekomaj“. Sledijo verziklji in naprej tako, kot zgoraj, le mašnik med blagoslovom poje in vsi odpojemo „Amen!“.

BLAGOSLOV Z NAJSVETEJŠIM

Je samostojno opravilo; lahko je v povezavi z mašo po oznanilih. Lahko je tudi kot sklep evharistične procesije (v tem primeru glej od vključno tretje točke naprej). Vedno med kajenjem ter izpostavitvijo in shranitvijo pojemo primerne pesmi.

- Mašnik pristopi in izpostavi, če ni tega storil že po obhajilu, ter pokadi Najsvetejše; medtem pojemo **evharistično pesem**.

- Nato lahko molimo ali pojemo Lavretanske **litanije Matere Božje** z odpevi ali brez odpevov. Sledijo molitve po litanijah. (Morda kdaj sledi tudi zahvalna pesem z verziklji, kot zgoraj.) Molitve sklenemo z vzklikom: D: „Božja pomoč ostani vedno pri nas.“ L: „**Amen.**“

- Zbor ali vsi zapojejo sedaj evharistično pesem **V zakramentu SG 487 2. in 3. kitica** ali drugo primerno evharistično pesem.

- Potem, ko mašnik pokadi Najsvetejše, molimo/zapojemo:

Lahko tudi to, ki se je pelo po starem:

D: „Kruh iz nebes si jim podelil,“

L: „**ki ima vso sladkost v sebi.**“

To pa molimo/zapojemo v vsakem primeru:

D: „Molimo. Dobri Bog...“

L: „**Amen.**“

- Takoj po blagoslovu z Najsvetejšim molimo ali pojemo molitev v spravo za bogokletje **Bog bodi hvaljen SG 469**.

- Takoj po tej molitvi zapojejo **primerno pesem** (če je maša, je to vstopna pesem), mašnik pa spravi Najsvetejše v tabernakelj.

- Če sledi maša, se začne s (kajenjem oltarja in) slavo.